

Berg: Tør jeg ikke spørge det ærede Medlem: Efter hvilke rent formelle Regler antager det ærede Medlem, at Regjeringen nu sidder og regjerer? Og naar han mener, at det er det forfaste Provisorium, hvorledes kan han da finde sig i, uden at anvende noget som helst Middel derimod, at hans forfaste Provisorium af 12te Oktober fremdeles af Regjeringen betragtes som staaende ved Magt? Det ærede Medlem, der raader over hele det store Flertal her — det ærede Medlem er jo Fører her — har jo ikke gjort et eneste Forsøg siden 12te Oktober paa at komme Regjeringens Fremgangsmaade til Livs. Regjeringen ringeagtede Forkastelsen og blev siddende, som om Intet var sket. Se det fik det ærede Medlem ud af sin Forkastelse. Derjom man nu forkaster dette Forslag, er der dog en virkelig Konsekvens deraf. Allerede det, at det ærede Medlem mener, at Regjeringen maa op i Statsraadet og forestille Hans Majestæt Kongen, at der trænges til et 9de Finantsprovisorium, allerede det er jo en Bevægelse; derved sættes Regjeringen da i en vis Bevægelse. Det ærede Medlem er aldeles overbevist om, at det kan umuligt nytte Noget. Jeg veed ikke, hvor det ærede Medlem faar det fra, jeg kjender ikke hans Forbindelser paa andre Steder, men jeg veed, at det ærede Medlem slet ikke har været af den Mening tidligere. Og hvorledes kan det ærede Medlem mene, at det vil være uden Virkning? Hvis vi f. Ex. nu i Dag eller i Morgen — rimeligvis i Dag — bleve opløste, var det saa ikke ogsaa en Virkning af denne Forkastelse? Saa vilde vi, som antydet af en æret Taler, snart komme ind igjen. De Herrer vilde da have faaet Bekræftelse paa deres nye Politikk af Befolkningen, de vilde kunne arbejde videre paa denne Politikk med en længere Samling for Die, den vilde maaffe endog gaa langt ud over 1ste April, forsaavidt Forlig opnaaedes i Foraaret. Det er ogsaa en Følge. En tredje Følge kunde tænkes: at Rigsdagen blev udsat et Par Maaneder, og vi derpaa kunde faae Balg. Var det da ikke en heldig Følge, i Stedet for at vi nu sidde her paa Grundlovsbrudet, sidde paa en Tilstand, som det ærede Medlem endog mener, hvad jeg ogsaa er enig med ham i, er en forfæstelig provisorisk Tilstand, uden at have søgt andre Midler. Det vilde efter min Mening dog være langt værdigere for Thinget at være fri for at sidde her paa det 8de Provisorium i de Maaneder, som man fra alle Sider erkjender, ikke kunne bringe nogen Frugt. Det ærede Medlem ser altsaa, at der kunde blive en virksom Bevægelse ud af denne Afstemning, medens der ikke var Følger af nogen Virk-

ning fra nogen Side af den tidligere Forkastelse.

Holstein-Ledreborg: Jeg skal svare paa det ærede Medlems Spørgsmaal. Han spørger, paa hvilket formelt Grundlag den nuværende Regjering efter min Mening sidder. Det er ganske simpelt: Den sidder paa slet intet formelt Grundlag; det troede jeg, vi vare enige om, ikke paa noget lovligt finantsielt Grundlag. Det ærede Medlem spørger mig, om jeg ikke tror, at det vil føre til en ny provisorisk Finantslov, naar vi nu forkaste dette Forslag. Nei, det tror jeg ikke, jeg tror ikke Noget, men jeg veed det, og det veed han jo ogsaa. Men Forskjellen mellem os er en dobbelt. Det ærede Medlem sætter uhyre Pris paa, at Regjeringen betragter denne Forkastelse fra vor Side som gyldig og anerkjender vor Forkastelse. Det bryder jeg mig ikke det Mindste om. Det er mig ligesaa ligegyldigt, som om Regjeringen overhovedet anerkjender min Grundlovsforfatelse. Derjom jeg skulde forandre den i Praxis, hver Gang jeg ikke kunde faae Regjeringen til at anerkjende den, er jeg bange for, at jeg kom til at gaa ret vidt. Jeg synes, det ærede Medlem skulde lade være at gaa videre paa den Vej; thi han er allerede i Nar kommen videre, end han var i Fjor. Den anden Forskjel mellem det ærede Medlem og mig er, at jeg ikke tillægger det nogen Betydning, at Regjeringen i Aften gaar op til Hs. Maj. Kongen og faar en ny provisorisk Finantslov. (Afbrydelse af Berg). Naa det ærede Medlem mener, de faae den ikke! Ja jeg veed nok, at det ærede Medlem er en velset Mand og har sine Forbindelser paa høiere Steder, men hvis han i saa Henseende har paalidelige Oplysninger, som vi Andre ikke have, saa beklager jeg, at vi ikke faae dem frem. De Resultater, som ere komne ud af lignende Forhaabninger og Advarsler, som det ærede Medlem har rettet til Hs. Maj. Kongen, synes jeg ikke opmuntre til at fortsætte ad den Vej eller til at bygge vor konstitutionelle Fremtid paa, hvad Kronen i saa Henseende maatte bestemme sig til. Jeg skal ikke fortsætte dette. Jeg skal kun slutte med at sige, at de praktiske Følger af at gaa ind paa den Fremgangsmaade, det ærede Medlem har foreslaaet for at opnaa Regjeringens Anerkjendelse af vor Forkastelse, er vel sagtens alle Medlemmer af Oppositionen fuldt klare over; at det i Virkeligheden vil være det Samme som at give hele Oppositionens Politikk i Regjeringens Haand. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det her. Jeg mener, at der er opnaaet det ved